

Dosarul nr. 3ra-1094/22
2-20097590-01-3ra-20102022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: A. Paniș)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, Gr. Dașchevici, Gh. Mîra)

Î N C H E I E R E

07 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Dorin Drăguțanu,
reprezentat de avocatul Mihail Silivestru,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Dorin Drăguțanu împotriva Băncii Naționale a Moldovei cu
privire la anularea actului administrativ, obligarea emiterii unui act administrativ
și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 01 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul depus de Dorin Drăguțanu și menținută hotărârea din
07 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La data de 11 august 2020 Dorin Drăguțanu a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Băncii Naționale a Moldovei, solicitând anularea hotărârii
Comitetului executiv nr.178 din 30 iulie 2020 și obligarea emiterii unui act
administrativ, prin care să fie acceptată cererea reclamantului și obligată Banca
Națională a Moldovei să achite cheltuielile de asistență juridică conform cererii și
încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul Dorin Drăguțanu
a indicat că, prin Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 56-XVIII din

06 noiembrie 2009, a fost numit în funcția de Guvernator al Băncii Naționale a Moldovei, începând cu data de 06 noiembrie 2009, pe un termen de 7 ani.

Reclamantul a menționat că, în respectiva funcție a activat *de facto* până la data de 11 aprilie 2016, data la care a fost constatată vacantă funcția de Guvernator al Băncii Naționale a Moldovei și acceptată demisia reclamantului din această funcție, prin Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 30 din 11 martie 2016.

Reclamantul a notat că, la data de 04 decembrie 2014 de către Procuratura Anticorupție a fost pornită urmărirea penală în cauza nr. 2014978151, cu referire la bănuiala rezonabilă despre comiterea infracțiunii prevăzute la art. 335 alin. 1¹ din Codul penal, drept temei servind sesizarea administratorului special al B.C. „Banca Socială” S.A., Matei Dohotaru. Pe parcursul urmăririi penale, la respectiva cauză penală au fost conexe mai multe cauze penale.

Reclamantul a susținut că, prin ordonanța procurorului Procuraturii Anticorupție din 12 decembrie 2019, Dorin Drăguțanu în cauza penală 2014978151 a fost recunoscut în calitate de bănuț în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (5), art. 190 alin. (5) și art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. a), b) din Codul penal.

Reclamantul Dorin Drăguțanu a relevat că, prin ordonanța de punere sub învinuire din 05 martie 2020 a fost pus sub învinuire în cauza penală 2014978151, fiindu-i încredințată săvârșirea infracțiunilor nominalizate, în perioada și în legătură cu exercitarea funcției de Guvernator al Băncii Naționale a Moldovei.

Reclamantul a indicat că, în scopul apărării drepturilor sale, reclamantul a semnat contract de consultanță și asistență juridică nr. DD/CAS/1 din 21 iunie 2019 cu Cabinetul Avocatului „Silivestru Mihail”, fiind reprezentat în cauza penală de avocatul Mihail Silivestru.

Astfel, în baza contractului nominalizat supra, reclamantului i-au fost prestate servicii de asistență juridică în perioada decembrie 2019 – mai 2020, în cauza penală menționată mai sus, în valoare de 12850 de euro, echivalentul a 249301,57 de lei, conform ratei oficiale de schimb a Băncii Naționale a Moldovei din 29 mai 2020 și pentru această sumă au fost emise actul de prestare a serviciilor nr. 1 din 29 mai 2020, contul de plată nr. 1 din 29 mai 2020 și factura fiscală nr. IY0898045 din 29 mai 2020.

Reclamantul a menționat că, la data de 29 mai 2020 Dorin Drăguțanu a depus la Banca Națională a Moldovei, prin intermediul secretariatului, o cerere în temeiul art. 35 alin. (2) din Legea nr. 548 din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei, solicitând achitarea cheltuielilor de asistență juridică, de care a beneficiat în perioada decembrie 2019 – mai 2020, în baza contractului de consultanță și asistență juridică nr. DD/CAS/1 din 21 iulie 2019, în cauza penală.

Reclamantul a subliniat că, în conformitate cu prevederile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 548 din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei, a

solicitat achitarea respectivelor sume în contul Cabinetul Avocatului „Silvestru Mihail”.

La data de 26 iunie 2020, Banca Națională a Moldovei a expediat în adresa lui Dorin Drăguțanu, prin intermediul poștei electronice, răspunsul semnat de Guvernatorul Băncii Naționale a Moldovei din 26 iunie 2020, nr. de ieșire 11-02204/1/1672, prin care i s-a refuzat reclamantului recuperarea cheltuielilor de asistență juridică, fiind invocate următoarele: modificările operate în art. 35 din Legea nr. 548 din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei, care prevăd posibilitatea recuperării cheltuielilor ocazionate pe procedurile penale, astfel cum s-a solicitat prin cererea reclamantului, au intervenit după încetarea mandatului reclamantului și nu pot fi aplicate acestuia având în vedere neretroactivitatea legii; concluziile Băncii Naționale a Moldovei sunt susținute de jurisprudența națională într-un caz analogic, care prin decizia definitivă a Curții de Apel Chișinău și încheierea Curții Supreme de Justiție, au respins cererea unui fost membru al organelor de conducere al Băncii Naționale a Moldovei privind anularea refuzului Băncii Naționale a Moldovei cu privire la recuperarea cheltuielilor de asistență juridică.

Reclamantul a invocat că, la data de 03 iulie 2020, reieșind din prevederile legislației în vigoare, pe cale de procedură prealabilă, Dorin Drăguțanu a depus o cerere prealabilă în adresa Băncii Naționale a Moldovei, prin care a solicitat anularea refuzului ca fiind neîntemeiat și ilegal, emis cu aplicarea eronată a prevederilor legale, totodată fiind solicitată admiterea cererii.

Prin hotărârea Comitetului executiv al Băncii Naționale a Moldovei nr. 178 din 30 iulie 2020, adusă la cunoștință reclamantului prin intermediul poștei electronice la data de 04 august 2020, cererea prealabilă a fost respinsă.

Reclamantul a menționat că, respingând cererea prealabilă, Banca Națională a Moldovei, fără a se expune asupra motivelor invocate în cererea prealabilă, practic a copiat integral argumentarea din refuz, fără a analiza cele invocate de către reclamant și fără a verifica legalitatea refuzului, acțiuni ce contravin prevederilor art. 162 alin.(1) din Codul administrativ.

Reclamantul a relevat că, prin prezenta cerere și-a revendicat un drept al său, garantat prin prevederile legale, ce i-a fost încălcat de către Banca Națională a Moldovei și a solicitat obligarea Băncii Naționale a Moldovei la emiterea actului administrativ și impunerea la acțiune ce ține de recuperarea cheltuielilor.

Reclamantul a considerat că Banca Națională a Moldovei a ajuns la concluzii greșite ca urmare a aplicării în mod eronat a normelor de drept material, fapt ce a dus la încălcarea drepturilor reclamantului Dorin Drăguțanu de a beneficia de garanțiile instituite prin Legea nr. 548 din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei, pentru a asigura independența Băncii Naționale a Moldovei și a angajaților săi în executarea atribuțiilor atribuite prin lege.

Cu referire la concluziile Băncii Naționale a Moldovei precum că, modificările operate la art. 35 din Legea nr. 548 din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei, care prevăd posibilitatea recuperării cheltuielilor

ocasionate pe procedurile penale, astfel cum reclamantul a solicitat prin cerere, au intervenit după încetarea mandatului lui Dorin Drăguțanu și nu pot fi aplicate acestuia având în vedere neretroactivitatea legii, reclamantul a subliniat că, reieșind din prevederile art. 22 al Constituției Republicii Moldova, orice normă juridică se aplică faptelor săvârșite în perioada în care norma respectivă este în vigoare, deci nu este retroactivă și nici ultraactivă – nu se aplică faptelor care preced intrarea ei în vigoare și, respectiv, faptelor săvârșite după abrogarea ei. Din momentul intrării în vigoare a normei juridice, nimeni nu este în drept să nu o respecte. În consecință, legea acționează din momentul intrării în vigoare și până este abrogată.

Reclamantul a indicat că, principiul neretroactivității legii consacrat expres în art. 22 din Constituția Republicii Moldova, urmărește protejarea libertăților, contribuie la adâncirea securității juridice, a certitudinii în raporturile interumane. Principala valoare a ordinii de drept constă în posibilitatea oferită fiecăruia de a-și conforma comportamentul regulilor dinainte stabilite.

Făcând referire la art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 548 din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei, membrii organelor de conducere ale Băncii Naționale, lichidatorul desemnat de aceasta, precum și personalul acesteia nu răspund civil, administrativ sau penal pentru actele sau faptele îndeplinite ori pentru omisiunea îndeplinirii unor acte sau fapte în exercitarea atribuțiilor conferite prin lege Băncii Naționale, inclusiv pentru efectuarea operațiunilor interne circumscrise exercitării acestor atribuții, cu excepția cazurilor în care instanțele judecătorești constată îndeplinirea sau omisiunea îndeplinirii de către aceste persoane, cu rea-credință, a oricărui act sau fapt legat de exercitarea atribuțiilor Băncii Naționale, care a cauzat prejudicii unor terți. Cheltuielile ocazionate de procedurile penale, civile, administrative inițiate împotriva persoanelor, care vizează actele sau faptele îndeplinite de către acestea ori omisiunea îndeplinirii unor acte sau fapte de către acestea în exercitarea atribuțiilor conferite prin lege Băncii Naționale, inclusiv pentru efectuarea operațiunilor interne circumscrise exercitării acestor atribuții, sunt suportate de Banca Națională. În sensul prezentului articol, prin cheltuieli ocazionate de procedurile penale, civile, administrative se înțeleg, cel puțin, cheltuielile de asistență juridică și cheltuielile de expertiză, dacă reglementările Băncii Naționale nu prevăd și alte categorii de cheltuieli. În vederea reglementării categoriilor de cheltuieli suportate și a procedurilor de suportare a acestor cheltuieli, Banca Națională va emite reglementări.

Reclamantul a notat că Legea nr. 233 din 03 octombrie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 343-346 din 04 octombrie 2016, art. 35 din Legea nr. 548 din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei a fost completat cu alin. (4) cu următorul cuprins: (4) Dispozițiile alineatelor (1) și (2) din prezentul articol se aplică și după încetarea mandatului sau a raporturilor de muncă ale persoanelor prevăzute la alineatul (1), pentru actele sau faptele

îndeplinite ori omisiunea îndeplinirii unor acte sau fapte în exercitarea atribuțiilor în perioada în care au deținut statutul de angajat, lichidator, membru al organului de conducere.

Astfel, reclamantul a relevat că potrivit prevederilor constituționale, ce reglementează modul de aplicare și timpul de aplicare a legii în timp, persoanele specificate la alin. (1) al art. 35 din Legea nr. 548 din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei ale căror mandat sau „raporturi de muncă au încetat, indiferent de timpul încetării mandatului, beneficiază de garanțiile specificate la alin. (4) art. 35 din Legea nr. 548 din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei în următoarele condiții: procedurile penale, civile, administrative sunt inițiate împotriva respectivelor persoane, după intrarea în vigoare a Legii nr. 233 din 03 octombrie 2016; cheltuielile ocazionate de procedurile penale civile, administrative sunt suportate în legătură cu actele sau faptele îndeplinite de către acestea ori omisiunea îndeplinirii unor sau fapte de către acestea în exercitarea atribuțiilor stabilite de lege cheltuielile ocazionate de procedurile penale civile, administrative sunt suportate după intrarea în vigoare a Legii nr. 233 din 03 octombrie 2016.

La caz, reclamantul a reiterat că, prin Hotărârea Parlamentului nr. 56-XVIII din 06 noiembrie 2009 a fost numit în funcția de Guvernator al Băncii Naționale a Moldovei, începând cu data de 06 noiembrie 2009, pe un termen de 7 ani și a activat în această funcție până la data de 11 aprilie 2016. Respectiv, începând cu data de 11 aprilie 2016 și până în prezent, reclamantul are statut de fost membru al organelor de conducere ale Băncii Naționale a Moldovei (fost Guvernator) și beneficiază de toate garanțiile oferite de Legea nr. 548 din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei.

Respectiva concluzie se întemeiază și pe faptul că la data de 05 martie 2020 Procurorul General al Republicii Moldova, în temeiul art. 35 alin. (3) din Legea nr. 548 din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei, a dispus tragerea la răspundere penală a reclamantului cât și a altor actuali și foști membri al organelor de conducere al Băncii Naționale a Moldovei.

Respectiv, în opinia reclamantului Dorin Drăguțanu, în privința sa sunt aplicabile prevederile art. 35 din Legea nr. 548 din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei, cu modificările și completările ulterioară, iar Banca Națională a Moldovei are obligația de a compensa cheltuielile, luând în considerare că raporturile juridice au luat naștere după intrarea în vigoare a modificărilor la art. 35 din Legea nr. 548 din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei, operate prin Legea nr. 233 din 03 octombrie 2016.

Prin hotărârea din 07 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediu Râșcani, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea de contencios administrativ inițiată de Dorin Drăguțanu împotriva Băncii Naționale a Moldovei privind anularea hotărârii Comitetului Executiv al Băncii Naționale a Moldovei nr. 178 din 30 iulie 2020 și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, prin care să fie acceptată cererea și dispusă achitarea cheltuielilor de asistență juridică suportate

în cauza penală, conform contului de plată din 29 mai 2020, în sumă de 249301, 57 de lei, pentru perioada decembrie 2019 – mai 2020 (f.d. 125, 130-144, Vol. I).

La data de 14 iunie 2021 Dorin Drăguțanu, reprezentat de avocatul Mihail Silivestru a depus apel împotriva hotărârii din 07 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi decizii privind admiterea cererii de chemare în judecată depuse de Dorin Drăguțanu (f.d. 127-128, Vol. I).

Hotărârea motivată din 07 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost notificată avocatului Mihail Silivestru, care reprezintă interesele lui Dorin Drăguțanu la data de 04 octombrie 2021, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poștă electronică, anexat la actele cauzei(f.d. 146, Vol. I).

La data de 28 octombrie 2021 Dorin Drăguțanu, reprezentat de avocatul Mihail Silivestru, a prezentat motivarea apelului împotriva hotărârii din 07 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d. 152-164, 166-179, Vol. I).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen apelul depus de Dorin Drăguțanu, reprezentat de avocatul Mihail Silivestru împotriva hotărârii din 07 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 01 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de Dorin Drăguțanu și a fost menținută hotărârea din 07 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani(f.d.201, 202-211, Vol. I).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a relevat că Dorin Drăguțanu a exercitat mandatul de Guvernator al Băncii Naționale a Moldovei în perioada 06 noiembrie 2009 – 11 aprilie 2016.

Instanța de apel a menționat că în perioada în care Dorin Drăguțanu a exercitat mandatul de Guvernator al Băncii Naționale a Moldovei, art. 35 din Legea nr. 548 din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei prevedea posibilitatea compensării cheltuielilor ocazionate de procedurile inițiate împotriva membrilor organelor de conducere ale Băncii Naționale și personalului. Iar, la momentul în care s-a încheiat mandatul de Guvernator al Băncii Naționale a Moldovei, legiuitorul nu a instituit posibilitatea compensării cheltuielilor de judecată suportate în cauzele penale de către foștii angajați ai Băncii Naționale a Moldovei. Respectiv, la încetarea mandatului de Guvernator al Băncii Naționale a Moldovei Dorin Drăguțanu nu beneficia de garanțiile la care acesta pretinde în prezenta speță.

Instanța de apel a notat că art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 548 din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei, în redacția Legii nr. 147 din 30 iulie 2015 (în vigoare din 21 august 2015), a avut drept scop aducerea cadrului legal privind Banca Națională a Moldovei în concordanță cu Principiile de bază pentru o supraveghere bancară eficientă (emise de Comitetul Basel pentru Supraveghere Bancară 1997, actualizate în 2006 și 2012), document internațional de referință care prevede standardele internaționale minime în domeniul supravegherii care, la 15 decembrie 2019, au fost consolidate ca parte

componentă a Cadrului Basel III. Acest document (în forma unor principii de bază, însoțite de criterii esențiale de evaluare a conformității) este utilizat de Fondul Monetar Internațional și de Banca Mondială în Programul comun de Evaluare a Sectorului Financiar (FSAP), pentru a aprecia calitatea practicilor de supraveghere bancară ale statelor și conformitatea cu standardele din sectorul financiar. Principiul 2 al acestui document („Independență, răspundere, dotare cu resurse și protecție legală pentru supraveghetori”) statuează: „[...] Cadrul legal reține protecție legală pentru supraveghetori”, iar Criteriul esențial al Principiului 2 concretizează că „Legea trebuie să protejeze supraveghetorul și personalul acestuia contra procedurilor judiciare care vizează acțiunile și/sau omisiunile acestora din timpul exercitării atribuțiilor cu bună-credință. Supraveghetorul și personalul acestuia sunt protejați în mod adecvat împotriva costurilor de apărare a acțiunilor și/sau omisiunilor făcute în timpul îndeplinirii cu bună-credință a atribuțiilor.” Jurisprudența Curții Constituționale stabilite prin Hotărârea nr.11 din 11 mai 2016, susține această abordare statuând că „fortificarea sistemului normativ și a capacității de control în vederea unui sistem financiar stabil rămâne o prioritate de bază. În același timp, reglementările legale în domeniu urmează a fi determinate de cerințele și standardele internaționale în domeniul bancar” și că ținând cont de rolul Băncii Naționale „se justifică acordarea unor competențe legale deosebite Băncii Naționale, a instrumentelor și finanțării speciale ”

Instanța de apel a indicat că prin Legea nr. 233 din 03 octombrie 2016 privind modificarea și completarea unor acte legislative art. 35 din Legea nr. 548 din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei a fost completat cu alin. (4), care a stabilit că: „Dispozițiile alineatelor (1) și (2) din prezentul articol se aplică și după încetarea mandatului sau a raporturilor de muncă ale persoanelor prevăzute la alineatul (1), pentru actele sau faptele îndeplinite ori omisiunea îndeplinirii unor acte sau fapte în exercitarea atribuțiilor în perioada în care au deținut statutul de angajat, lichidator, membru al organului de conducere”.

În acest context, instanța de apel a specificat că această normă a intrat în vigoare la data de 04 octombrie 2016, la data publicării Legii nr. 233 din 03 octombrie 2016 în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Reieșind din cele menționate instanța de apel a constatat că Legea nr. 233 din 03 octombrie 2016 nu conține dispoziții tranzitorii și nu face vreo distincție privind momentul încetării mandatului/raportului de muncă, la fel cum nu exclude din sfera sa de aplicare anumite raporturi juridice.

Instanța de apel a notat că prevederile art. 73 alin. (3) și (4) din Legea cu privire la actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017, expres prevăd că actul normativ produce efecte doar cât este în vigoare și, de regulă, nu poate fi retroactiv sau ultraactiv. Au efect retroactiv doar actele normative prin care se stabilesc sancțiuni mai blânde.

Mai mult, instanța de apel a reținut că se confirmă a fi iluzorie abordarea lui Dorin Drăguțanu privind aplicabilitatea prevederilor art. 35 alin. (4) din Legea

nr. 548 din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei, prevederi care au intrat în vigoare după încetarea mandatului de Guvernator al Băncii Naționale a Moldovei.

Prin urmare, în privința listei persoanelor, cărora li s-au compensat cheltuielile de asistență juridică, invocată de către Dorin Drăguțanu în cererea sa privind anexarea înscrisurilor din 20 decembrie 2021, instanța de apel a concluzionat că persoanele incluse în această listă aveau calitatea de angajați ai Băncii Naționale a Moldovei la data respectivă, fiind sub incidența art. 35 alin. (1) din Legea nr. 548 din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei, fapt care nu a fost combătut de către Dorin Drăguțanu.

La data de 31 martie 2022 Dorin Drăguțanu, reprezentat de avocatul Mihail Silivestru a depus recurs împotriva deciziei din 01 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii privind admiterea integrală a cererii de chemare în judecată depuse de Dorin Drăguțanu (f.d. 222, Vol. I). Iar, la data de 06 iulie 2022 Dorin Drăguțanu, reprezentat de avocatul Mihail Silivestru a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 01 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 3-22, Vol. II).

În cererea de recurs, recurentul Dorin Drăguțanu, reprezentat de avocatul Mihail Silivestru a menționat că examinând cauza prima instanță și instanța de apel nu au indicat circumstanțele cauzei constatate și probele pe care și-au întemeiat concluziile, totodată nefiind indicate argumentele în baza cărora au fost respinse probele prezentate și formulate de către recurent.

Recurentul a relevat că constatările instanței de apel contravin soluției expuse în decizia sa din 01 martie 2022, motiv din care consideră că actele judecătorești contestate sunt pasibile de a fi anulate, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admise integral cerințele recurentului Dorin Drăguțanu.

Recurentul a susținut că instanța de apel nu a dat apreciere argumentelor/constatărilor primei instanțe ce țin de respingerea acțiunii pe motiv că, deși reclamantul Dorin Drăguțanu solicită achitarea cheltuielilor de asistență juridică, de care a beneficiat în perioada decembrie 2019 – mai 2020, reclamantul în realitate, nu a suportat respectivele cheltuieli din care motiv nu pot fi recuperate.

Recurentul a indicat că motivând soluția de respingere a acțiunii, prima instanță și instanța de apel au reținut argumentul Băncii Naționale a Moldovei, prin care se afirmă că Dorin Drăguțanu a dobândit calitatea de fost membru al organelor de conducere al intimatei până la intrarea în vigoare a Legii nr. 233 din 03 octombrie 2016, prin care a fost modificat art. 35 din Legea nr. 548 din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei, care prevede posibilitatea achitării cheltuielilor ocazionate de procedurile penale, etc.

Recurentul a relatat că instanțele de judecată și Banca Națională a Moldovei au abordat diferențiat și inechitabil principiul acțiunii legii în timp și au

refuzat compensarea cheltuielilor juridice pentru Dorin Drăguțanu, deoarece mandatul său a încetat înainte de intrarea a modificărilor operate prin Legea nr. 233 din 03 octombrie 2016, dar a acordat compensarea cheltuielilor juridice pentru membrii organelor de conducere a Băncii Naționale a Moldovei și angajații săi, care, de asemenea, au fost numiți/angajați înaintea de intrarea în vigoare a Legii nr. 233 din 03 octombrie 2016. Or, calitatea de fost membru al organelor de conducere ale Băncii Naționale a Moldovei a lui Dorin Drăguțanu era întrunită atât înainte, cât și după intrarea în vigoare a modificărilor operate prin Legea nr. 233 din 03 octombrie 2016, din momentul în care calitatea de fost membru al organelor de conducere ale Băncii Naționale a Moldovei, în sensul art. 35 alin. (4) din Legea nr. 548 din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei este atemporală, ce apare în momentul acceptării demisiei lui Dorin Drăguțanu din funcția de Guvernator al Băncii Naționale a Moldovei de către Parlamentul Republicii Moldova și este valabilă până în prezent, deoarece nu a fost anulată prin niciun act juridic.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 01 martie 2022.

Dispozitivul deciziei nominalizate a fost comunicat avocatului Mihail Silivestru, care reprezintă interesele lui Dorin Drăguțanu la data de 18 martie 2022, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poștă electronică, anexat la actele cauzei (f.d. 218, Vol. I).

La data de 31 martie 2022 Dorin Drăguțanu, reprezentat de avocatul Mihail Silivestru a depus recurs împotriva deciziei din 01 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii privind admiterea integrală a cererii de chemare în judecată depuse de Dorin Drăguțanu(f.d. 222, Vol. I).

Decizia motivată din 01 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată avocatului Mihail Silivestru, care reprezintă interesele lui Dorin Drăguțanu la data de 15 iunie 2022, prin intermediul oficiului poștal, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție nr. DS8006899158AS, anexat la actele cauzei (f.d. 220, Vol. I).

La data de 06 iulie 2022 Dorin Drăguțanu, reprezentat de avocatul Mihail Silivestru a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 01 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 3-22, Vol. II).

Astfel, recursul depus de Dorin Drăguțanu, reprezentat de avocatul Mihail Silivestru împotriva deciziei din 01 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

La data de 24 octombrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Băncii Naționale a Moldovei copia recursului depus de Dorin Drăguțanu, reprezentat de avocatul Mihail Silivestru cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referințe i(f.d. 23, Vol. II).

Prin referința depusă la data de 17 noiembrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Banca Națională a Moldovei a solicitat respingerea recursului depus de Dorin Drăguțanu, reprezentat de avocatul Mihail Silivestru împotriva deciziei din 01 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 39-41, Vol. II).

Examinând admisibilitatea recursului depus de Dorin Drăguțanu, reprezentat de avocatul Mihail Silivestru în raport cu actele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele motive.

Conform art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu art. 246 alin. (2) din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței

de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [*Goldervs Regatul Unit*, §38; *Stanevs Bulgaria (MC)*, §230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere [*Luordovs Italia*, §85]. Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel [*Levages Prestations Services vs Franța*, §45]. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem [*Bottensvs Norway*, 19 februarie 1996, *Reports 1996-1*, p. 141, § 39]. La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 [*a se vedea Helmersvs Suedia*, 09 octombrie 1991, § 31, *Seria A*, nr. 212-A].

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Dorin Drăguțanu, reprezentat de avocatul Mihail Silivestru.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Dorin Drăguțanu, reprezentat de avocatul Mihail Silvestru se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nicolae Craiu

Nina Vascan